

יַחֲזָקֶאל וַחֲזוֹן הָעֲצָמוֹת הַיְּבָשׁוֹת

סְפֹר נֶשֶׁל אֲמוֹנָה, תְּקוּוּהָ, וְאַהֲבַת ה' עַד בְּלִי דִי.

זמן של גלות ועצב

יחזקאל הנביא חי בזמן הגלות בבבל.

עם ישראל היה בצרה גדולה מאוד:

☆ בית המקדש נחרב.

☆ ירושלים נהרסה.

אבל גם בחשך, ה' יתברך תמיד אתנו!

“יִבְּשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאֶבְדָּה תְּקוּתָנוּ”

אֲנָשִׁים רַבִּים בָּכוּ וְאָמְרוּ שְׂאִין יוֹתֵר סְכּוּי.
הֵם חָשְׁבוּ שֶׁהַכֹּל אָבוֹד לְנֶצַח.
אֲבָל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בֵּה', יוֹדֵעַ שֶׁתִּמִּיד יֵשׁ תְּקוּהָ!
תִּפְלָה תִּמִּיד עוֹזֶרֶת.

הַמַּסַּע הַפְּלִאִי בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

יום אחד, ה' יתברך לקח את
יחזקאל למקום מיוחד.

ה' לא עזב את יחזקאל, והוביל אותו
בהשגחה פרטית ובאהבה.

לאן הם הגיעו?

עֵמֶק הָעֶצְמוֹת הַיְּבֵשׁוֹת

יְחִזְקִאל רָאָה מַרְאֵה פֶּלֶא: עֵמֶק שָׁלֵם מָלֵא בַּעֲצָמוֹת שֶׁל אָנָשִׁים שָׁמְתוּ
בַּמִּלְחָמָה. הָעֶצְמוֹת הָיוּ יְבֵשׁוֹת מְאֹד מֵהַשֶּׁמֶשׁ וְהָרוּחַ. הַכֹּל נִרְאָה דּוֹמֵם וְעָצוּב.

הַשְׂאֵלָה נֶשֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים

ה' מֵאִיר אֶת הָעֵמֶק וְשׂוֹאֵל אֶת יְחִזְקָאֵל שְׂאֵלָה קְשָׁה:
"בֶּן אָדָם, הֲתַחֲיִינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה?"
(הָאֵם הֵן יִכּוּלוֹת לַחְיּוֹת שׁוֹב?)

יְחִזְקָאֵל עֹנֶה בְּאַמוּנָה תְּמִימָה וְשִׁלְמָה:
"אֲדֹנָי ה', אַתָּה יָדָעְתָּ!"
(בִּרְק אַתָּה, ה', כָּל יָכוֹל וַיִּדְעַ הַכֹּל!)

עֲצָמוֹת יִבְשׁוֹת, שִׁמְעוּ דְבַר ה'!
ה' מַצֵּוֶה עַל יְחִזְקָאֵל לְהִתְנַבֵּא לְעֲצָמוֹת (לְדַבֵּר מִפִּי
ה'). יְחִזְקָאֵל מִקְקֹנֶשֶׁיב מִיָּד, כִּי הוּא אוֹהֵב אֶת ה'
וּמֵאֲמִין בְּנִסְיוֹ הַגְּדוֹלִים. הוּא קוֹרֵא בְּקוֹל חֲזָק:
"הִנְנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם!"

הַפֶּלֶא מִתְרַחֵשׁ - נֶשֶׁלֶב אַחֵר נֶשֶׁלֶב!

פְּתָאוֹם נִשְׁמָע קוֹל רֵעִשׁ גָּדוֹל! ה' עוֹשֶׂה נִסִּים גְּלוּיִם:

1. הַעֲצָמוֹת הַיְּבֵשׁוֹת
זָזוּת.

2. עֲצָם מִתְקַרְבֶּת
לְעֲצָם לְשִׁלּוֹד שָׁלֵם.

3. צוּמְחִים גִּידִים.

4. בָּשָׂר וְעוֹר מְכַסִּים
אוֹתָם לְגוֹף שָׁלֵם.

גופים שלמים... אבל ללא תנועה

בתוך דקות עמדו מיליוני גופים בעמק. נס אמתי של בורא עולם!
אבל משהו חשוב ההיה חסר... הם לא זזו. הם לא נשמו.
הם לא נשמו. לא הייתה בהם נשמה.
מה תעשה ההשגחה העליונה כעת?

הַנְּבִיא קוֹרָא לְרוּחַ חַיִּים

ה' אומר ליחזקאל שגוף לא יכול לחיות בלי הנשמה,
האור של ה' בתוכנו! הוא מצוה: מארבע רוחות באי
הרוח, ופחי בהרוגים האלה ויחיו!
יחזקאל מיד קורא לרוח לבוא.

וַיַּעֲמָדוּ עַל רַגְלֵיהֶם - צָבָא גָדוֹל וְעָצוּם!

הָרוּחַ נִכְנָסָה לַגּוּפִים - וְהֵם מִתְחִילִים לִנְשָׁם! הֵם קָמִים עַל רַגְלֵיהֶם,
בְּוַחֲזָקִים. אֵיזָה נֶס נִפְלָא שֶׁל תְּחִיַּת הַמֵּתִים! הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב!

הסוד הגדול של החזון: עם ישראל חי!

ה' מסביר ליחזקאל את המשמעות של הַנֶּס:

הַעֲצָמוֹת הַיְּבֵשׁוֹת = עם ישראל בגלות.
כְּשֶׁהֵם עֹצוּבִים וְחוֹשְׁבִים שֶׁאֵין תְּקוּהָ.

הַתְּחִיָּה בַּחֲזוֹן = הַהִבְטָחָה שֶׁל ה'. ה' יַחְזִיר אֶת
שְׁלָנוּ לְחַיִּים, כִּי הוּא אֵב הַרְחָמָן שֶׁאוֹהֵב אוֹתָנוּ.

הַהִבְטָחָה לָשׁוּב לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

ה' מוֹסֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל הַבְטָחָה מִתּוֹקָה:
"וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי, וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל!"
ה' מִבְטִיחַ לְהַחְזִיר אוֹתָנוּ הַבֵּיתָה, לְאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ, וְלִבְנוֹת
שׁוֹב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ!

מִיֵּאוֹשׁ לְתִקְוָה: כֹּחוֹ הָאֵינְסוּפִי שֶׁל ה' יִתְבָּרֵךְ

 לפני החזון (הגלות)	 אחרי החזון (הגאולה)
עַם יִשְׂרָאֵל עָצוּב וְרָחוֹק	עַם יִשְׂרָאֵל מָלֵא בְשִׂמְחָה
"אֲבָדָה תִּקְוֹתֵינוּ"	תִּקְוָה חֲדָשָׁה, אֲמִתִּית וַחֲזָקָה
גְּלוֹת בְּבָבֶל	חוֹזְרִים הַבֵּיתָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
חֲסִירֵי אוֹנִים כְּמוֹ עֲצָמוֹת	צָבָא גָדוֹל, חַי וְנוֹשִׁם מִכֹּחַ ה'!

הַמָּסֶר שֶׁלָּנוּ: אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל!

- ה' יָכוֹל לְהַחְיֹת וּלְתַקֵּן הַכֹּל מִחֲדָשׁ.
- אֲפֹלוּ כְּשֶׁקָּנָה מְאוֹד, ה' שׁוֹמֵעַ אֶת מִי שֶׁמְתַפִּיל וּמוֹדֶפֶל וּמֵאֱמִין.

נְשִׂאָה לְדִין בִּכְתָּה:

מָה הַלֵּקַח שֶׁאֲנַחְנוּ הַיּוֹם יְכוּלִים
לְלַמֵּד מִסֵּפֹר הָעֲצָמוֹת הַיְבָּשׁוֹת
כְּשֶׁקָּנָה לָנוּ לְפָעָמִים?